

Kaderden Kaçılmıyor

– Aysu · 28 Ekim 2012

o gün adımların çekilirken sokaklarımdan her gece hüzün cinayetleri işlendi bakışlarımda köşe başlarını esir almışken anılarımız bir bir duvarlarımda unuttuğun gölgelerin ağlardı sabrın gülleri yandıkça avuçlarımda oysa ki... dudaklarım dudaklarının kıyısında yaşardı tek dokunuşumla sevdayı hecelerdi rüzgar ve şimdi gök kubbesini kaybetmiş bir şehirdeyim farkında mısın ? faili bir mechul bir yaralı bıraktın ardında biliyor musun ? sessiz sabahları görmez di benim yüreğim gözlerimde sislenen anılar karışırken toprağa ve bende giden sadece sen tek sen de değildin çocuk gülüşlerimde gitti usulca ardından ve şimdi... bütün ağıtlara demirlenmiş boş bir bedenim baktığım aynalar hep birer yabancıdır bana ki yaralı gönlüme kan aramakta nafile biliyorum bu yazgı doğduğum gün yazılmışsa alınma anladım ki.. insan kaderinden kaçamıyormuş kader çizgimiz yazılmış bir kere alınımıza aysu...